

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Š., a. s., so sídlom B., zastúpenej JUDr. S. S., B., vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2003 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Sž 27/03, 7 Sž 28/03, 7 Sž 29/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š., a. s., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2006 doručená sťažnosť Š., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 23. októbra 2003 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Sž 27/03, 7 Sž 28/03, 7 Sž 29/03.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Obchodná spoločnosť T. a. s., B. podala dňa 14. 5. 1999 ÚPV SR návrh na čiastočný výmaz ochrannej známky „Š.“ z registra ochranných známok, z dôvodu, že predmetná ochranná známka bola do registra ochranných známok zapísaná v rozpore s podmienkami na jej zápis, konkrétne, že žalobca nespĺňa požadovaný predmet podnikania a že ÚPV SR zapísal ochrannú známku „Š.“ pre službu, ktorá je obsahovo širšia ako je obsah predmetu podnikania Sťažovateľa zapísaný v obchodnom registri.

ÚPV SR v prvostupňovom konaní dňa 12. 11. 2001 rozhodnutiami č. POZ 1031-94OZ 177790 I/96-2001, POZ 1033-94OZ 180057 I/95-2001 a POZ 1030-94/OZ 180171 I/94-2001 zamietol návrh T., a. s. na čiastočný výmaz ochrannej známky „Š.“ s odôvodnením, že v konaní o zápise ochrannej známky ÚPV SR vychádzal z predmetu činnosti zapísaného pre prihlasovateľa v obchodnom registri, platného v čase podania prihlášky ochrannej známky. Skutočnosti uvádzané T., a. s. v návrhu na čiastočný výmaz ochrannej známky nemohli byť v konaní o zápise zohľadnené lebo nastali až po podaní prihlášky resp. po jej zápise do registra ochranných známok. ÚPV SR

V druhostupňovom konaní ÚPV SR podaný rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie o zápise ochrannej známky bolo potvrdené.

Následne podal T., a. s. žalobu na Najvyšší súd SR o zrušenie druhostupňového rozhodnutia ÚPV SR.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. 10. 2003, č. 7 Sž 27/03, 7 Sž 28/03, 7 Sž 29/03 bolo zrušené rozhodnutie o rozklade spolu s prvostupňovým rozhodnutím ÚPV SR a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Na základe vyššie uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu SR (ďalej len „Rozsudok NS SR“) vydal ÚPV SR dňa 05. 4. 2004 Rozhodnutie č. POZ 1030-94/OZ 180171-I/17-2004, na základe ktorého sa ochranná známka č. 180171 čiastočne vymazáva z registra ochranných známok pre služby „organizovanie číselných lotérií“ v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Ochranná známka č. 180171 zostáva v platnosti pre služby „organizovanie lotérií a stávkových hier s výnimkou číselných lotérií“ v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

ÚPV SR v odôvodnení Rozhodnutia zo dňa 05. 4. 2004 opäť poukázal na to, že predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie ÚPV SR sa opieralo o zistené skutočnosti a predmet podnikania bol preukázaný prostredníctvom zápisu predmetu podnikania Sťažovateľa do obchodného registra účinného v čase podania prihlášky ochrannej známky a zápis ochrannej známky „Š.“ pre činnosti „organizovanie lotérií a stávkových hier“ zodpovedal požadovanému predmetu podnikania. ÚPV SR však v odôvodnení poukázal na § 250j Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého sú správne orgány právnym názorom súdu viazané a preto ÚPV SR vychádzal vo svojom Rozhodnutí zo dňa 05. 4. 2004 z uvedeného Rozsudku NS SR.

Proti rozhodnutiu ÚPV SR podal Sťažovateľ rozklad, ktorý však bol Rozhodnutím ÚPV SR zo dňa 24. 9. 2004, č. POZ 1030-94/OZ 180171 II/62-2004 zamietnutý s rovnakým odvolaním sa na viazanosť právnym názorom NS SR a rozhodnutie žalovaného o čiastočnom výmaze ochrannej známky „Š.“ potvrdil. (...)»

Podľa sťažovateľky „NS SR svojim rozhodnutím porušil povinnosť vyplývajúcu z Čl. 2 ods. 2 a Čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, keď v rozpore s výslovnou zákonnou úpravou určil ďalší postup a právnym záväzným spôsobom prejudikoval rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní.

Z uvedeného dôvodu žiadame Ústavný súd rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sž 27/03, 7 Sž 28/03 a 7 Sž 29/03 zo dňa 23. októbra 2003 zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez účasti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie.

Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v § 20 a v § 49 až 56 zákona o ústavnom súde, pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka požaduje vysloviť porušenie čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 ústavy napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu z 23. októbra 2003 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Sž 27/03, 7 Sž 28/03, 7 Sž 29/03, ktorý nadobudol právoplatnosť 5. januára 2004.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že v čase, keď ústavnému súdu bola doručená sťažnosť sťažovateľky, t. j. 11. apríla 2006, nepochybne už uplynula dvojmesačná

lehota uvedená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre tento typ konania pred ústavným súdom, a preto jej sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2006